

Reinoud van Valkenburg-Montjoie in oorlog met Maastricht Dl. III

Nog maar nauwelijks bekomen van de zware belegering treft Valkenburg een nieuw onheil en uit geheel onverwachte hoek. Jan van Valkenburg, heer van Born/Susteren en broer van Reinoud valt op 22 april 1328 Valkenburg binnen. Waarom is niet geheel duidelijk, feit is echter dat iedereen, die zich niet tijdig in veiligheid op het Valkenburgse kasteel kon brengen, gedood werd, zowel mannen als vrouwen, jong en oud. Verder werden door de heer van Born enkele torens en muren omver gehaald. Blijkbaar vond hij dat de ontmanteling van Valkenburg niet vroeg genoeg kon beginnen ?! Terecht of onterecht, Reinoud schreef deze overval en moordpartij door een naaste verwant toe, aan de intriges van de Hertog van Brabant en zag hierin een voortijdige breuk van de overeengekomen wapenstilstand. De Valkenburgse heer zond daarop Conrad von Schleiden met een leger het Limburgse land in, om er wraak uit te oefenen. De Valkenburgers keerden met zeer rijke buit terug, waaronder 4000 stuks vee. Ondertussen had Reinoud het wederom de Maastrichtenaars lastig gemaakt, ontnam hun de koopwaar en keerde met rijke buit en veel gevangenen terug naar Valkenburg. De haat over en weer was groot. Zo probeerde een broer van de Hertog van Brabant zich van de Valkenburger meester te maken tijdens een toernooi in Keulen, doch de Keulenaars beschermden hun medeburger Reinoud. Omgekocht door de Hertog, trachtte vervolgens een deel van Reinouds eigen achterban hem te vermoorden, doch dankzij enkele getrouwen wist Reinoud te ontkomen. Reinoud op zijn beurt nam de burcht van zijn belagers in en een aantal van hen werden bij de inname gedood anderen werden gevangenen en later opgehangen. Onder hen was de heer van Petersheim bij Lanaken. De Hertog van Brabant kon dit natuurlijk niet op zich laten zitten en in maart 1329 verscheen Jan III van Brabant wederom met een groot leger voor stad en burcht Valkenburg. Daar Reinoud zich op dat moment in Monschau bevond, had hij de verdediging van Valkenburg aan zijn oudste zoon Walram toevertrouwd. Elf weken wisten de jonge Walram en de Valkenburgers, tegen de heftige aanvallen van de Brabanders stand te houden. Walram sneuvelde echter in het heetst van de strijd en op 11 mei 1329 gaven de Valkenburgers zich noodgedwongen over. Stad en kasteel werden nu grondig ontmanteld, de inwoners werd echter vrije aftocht verleend. Reinoud is Valkenburg vanaf dat moment definitief kwijt, wat ook blijkt uit een akte van 14 april 1330 waarin Arnold van Hulsberg als voogd voor het Land van Valkenburg is aangesteld. In 1331 zien we Reinoud met Jan "de blinde" van Luxemburg in Italië en in 1332 zet hij samen met deze Jan van Luxemburg en met Philips van Valois, de koning van Frankrijk een verbond op tegen de Hertog van Brabant. Verder blijkt uit een akte van 27 april 1333 dat Reinoud nog geprobeerd heeft, om op diplomatieke weg, zijn goederen terug te ontvangen via keizer Lodewijk van Beieren en de abt van Kornelimünster. Reinoud heeft het echter niet meer mogen meemaken, want het memorieboek van het klooster Wenau (D) vermeld zijn sterfdatum 15 juli. We gaan hierbij uit van 15 juli 1333. Volgens de overleveringen is Reinoud gesneuveld bij de verdediging van zijn kasteel Montjoie (Monschau) in 1333. Verhit door de strijd, zette hij zijn helm af en werd door een pijl aan zijn hoofd getroffen. De Luikse schrijver Jacques de Hemricourt, schrijft over Reinoud, dat hij de dapperste en moedigste ridder der Dietsers van zijn tijd was. Ook de grote wapenheraut Gelre roemt in een lofdicht Reinouds ridderlijkheid. In Reinoud van Valkenburg-Montjoie weerspiegelen zich de ridderlijke deugden, doch ook de neergang van de roemruchte Valkenburgse dynastie. Overvleugeld door oppermachtige heren en op uitbreiding beluste machtscoalities, probeerde Reinoud zijn voorvaderlijk bezit te behouden. Doch ook Reinoud moet het al snel duidelijk zijn geworden, dat hij vroeg of laat, tegen zulk een overmacht, het onderspit zou moeten delven ?! Hij koos ervoor om strijdend ten onder te gaan. Zijn beide overgebleven zonen Dirk IV en Jan zullen hem opvolgen en verkrijgen het oorspronkelijke Valkenburgse bezit overigens weer terug. Wanneer en hoe ze dat deden, dat kunt u lezen in het volgende artikel van de Stichting Vestingstad Valkenburg. Meer informatie kunt u vinden op www.vestingstadvalkenburg.nl

Auteur: Marc Habets

**Bronnen : J.M. van de Venne, Geschiedenis van het kasteel van Valkenburg, zijn heren en hun drossaarden, 1951
S. Corsten, Die Herren von Valkenburg, 1981, Th. Dorren, Het Kasteel van Valkenburg, 1921**